

Sygn. akt II K 430/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Arleta Agata

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Ewy Urman - Brzosko

po rozpoznaniu dnia 03 sierpnia 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

T. G., syna B. i T. z d. S., ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że :

w dniu 21 kwietnia 2018 roku w miejscowości W. (...), gmina S., województwo (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynik badania (...): I-1,30 mg/l (2,73 promila), II-1,27 mg/l (2,67 promila) alkoholu w wydychanym powietrzu

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. Oskarżonego T. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności ;
2. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego T. G. kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;
3. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu T. G. karę grzywny 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
4. Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego T. G. do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby ;
5. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego T. G. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;
6. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu T. G. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 kwietnia 2018 r. do dnia 03 sierpnia 2018 r.;
7. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego T. G. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;
8. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego T. G. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 430/18

UZASADNIENIE (w trybie art. 424 § 3 k.p.k.)

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony T. G. stanął po zarzucie iż w dniu 21 kwietnia 2018 roku w miejscowości W. (...), gmina S., województwo (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki V. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynik badania (...): I-1,30 mg/l (2,73 promila), II-1,27 mg/l (2,67 promila) alkoholu w wydychanym powietrzu to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k. .

Oskarżony T. G. ma ukończone 35 lat, jest kawalerem , nie posiada nikogo na utrzymaniu , pracuje dorywczo i uzyskuje dochód w wysokości 1500 zł , nie był karany (k. 57) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo .

Oskarżony T. G. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zrzucanego mu czynu (k. 21 i 61 v) . Oskarżony T. G. w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż tego dnia pokłócił się z dziewczyną i był mocno zdenerwowany . Następnie oskarżony złożył wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k. (k. 21) . Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony T. G. odmówił składnia wyjaśnień i złożył wniosek w trybie art. 387 § 1 k.p.k. (k. 61 v) .

Sąd dał w całości wiarę wyjaśnieniom oskarżonego T. G. zwłaszcza w zakresie jakim przyznała się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisał z jakich powodów będąc w stanie nietrzeźwości kierował samochodem . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego T. G. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza : zeznań świadka R. W. (k. 9) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 2-3) , świadectwa wzorcowania (k. 4 -5) , protokołu zatrzymania osoby (k. 6) i postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 31 -32) .

Sąd dał pełną wiarę zeznaniom przesłuchanego w niniejszej sprawie świadka R. W. (k. 9) jako jasnym , dokładnym i korespondującym z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z wyjaśnieniami oskarżonego T. G. w których przyznała się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego , prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika , więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion : po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny , po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego , wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym , wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania .

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony T. G. poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem samochodem marki V. (...) o nr rej. (...).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony T. G. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu urządzeniami (...) posiadającym aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania (k. 4-5). Badania te wykazały, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 1,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (I próba badania urządzeniem (...)) (k. 2-3). W konsekwencji należy przyjąć, iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości.

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony T. G. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. Oskarżony T. G. kierował bowiem pojazdem mechanicznym - samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) na Drodze Krajowej nr (...) w miejscowości W., gmina S., woj. (...) - gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów, co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższym przypadku Droga Krajowa nr (...) w miejscowości W., gmina S., woj. (...) po której oskarżony T. G. kierował pojazdem mechanicznym - samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 2222).

Należy wskazać iż oskarżony T. G. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 21 i k. 61 v). Fakt popełnienia przez oskarżonego T. G. tego czynu potwierdzają ponadto dowody w postaci: notatki urzędowej (k. 1), protokołu badania urządzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 2-3), świadectwa wzorcowania (k. 4 -5) i protokołu zatrzymania osoby (k. 6).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego A. S. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu T. G. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony T. G. narażał bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo, w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogową jest w znacznym stopniu utrudnione), a także innych uczestników ruchu drogowego, przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną.

W powyższej sprawie Sąd za okoliczność łagodzącą przyjął fakt iż oskarżony T. G. nie był dotychczas karany (k. 57).

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu T. G. za czyn z art. 178a § 1 k.k. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczone wobec oskarżonego T. G. kara 8 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy. Sąd wymierzoną oskarżonemu T. G. karę pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 2 lat na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k., uznając iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionego przez niego występku biorąc pod uwagę wyżej

wskazane okoliczności łagodzące . Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżony T. G. będą respektować porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte. Zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Należy wskazać iż oskarżony T. G. nie był dotychczas karany (k. 57) oraz orzeczono wobec niego karę pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym rok , tym samym zachodzą przesłanki wskazane w art. 69 § 1 k.k. umożliwiające zawieszenie orzeczonej wobec oskarżonego T. G. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 71 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu T. G. karę grzywny 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych, kara ta spełnia bowiem wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Orzeczona wobec oskarżonego T. G. kara grzywny spełnia wobec tego oskarżonego również funkcję represyjną .

Ponadto oskarżony T. G. na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. został zobowiązany do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby. Orzeczenie tego obowiązku spełnia wobec oskarżonego T. G. cele zarówno wychowawcze jak i zapobiegnie popełnieniu przez niego podobnych przestępstw w przyszłości.

Orzekając wobec oskarżonego T. G. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat , Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. . Sąd uznał bowiem , iż okres 3 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżony dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu T. G. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 21 kwietnia 2018 r. do dnia 03 sierpnia 2018 r..

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego T. G. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych. Należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego T. G. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego dochody .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.